

The European Agricultural Fund for Rural Development:
Europe investing in rural areas

Belgium - Rural Development Programme (Regional) - Flanders

CCI	2014BE06RDRP001
Soort programma	Programma voor Plattelandsontwikkeling
Land	België
Regio	Flanders
Programmeringsperiode	2014 - 2020
Beheerautoriteit	Departement Landbouw en Visserij, Vlaamse overheid
Versie	8.0
Status versie	Aangenomen door EG
Datum van laatste wijziging	24/09/2020 - 14:23:25 CEST

Inhoud

1. TITEL VAN HET PLATTELANDSONTWIKKELINGPROGRAMMA	3
1.1. Wijziging.....	3
1.1.1. Omschrijving wijziging - artikel 4, lid 1, van Verordening 808/2014.....	3

1. TITEL VAN HET PLATTELANDSONTWIKKELINGSPROGRAMMA

Belgium - Rural Development Programme (Regional) - Flanders

1.1. Wijziging

1.1.1. Omschrijving wijziging - artikel 4, lid 1, van Verordening 808/2014

1.1.1.1. M01: uitbreiding steun voor opleiding in de landbouw met live-online-opleidingen n.a.v. COVID-19-crisis en toepassing VKO bij demonstratieprojecten

1.1.1.1.1. Redenen en/of uitvoeringsproblemen die ten grondslag liggen aan de wijziging

Deze wijziging kunnen we opdelen in 2 delen:

1. Actie 8.2.1.3.1. 'Demonstratieprojecten': toepassing van vereenvoudigde kostenoptie (VKO) voor personeelskosten
2. Actie 8.2.1.3.2. 'Steun voor opleiding in de landbouw (naschoolse vorming)': uitbreiding met steun voor live-online-opleidingen

1. Actie 'demonstratieprojecten': toepassing van VKO voor personeelskosten

Wijziging

De wijziging voegt het gebruik van vereenvoudigde kosten voor de berekening van de loonkosten van personeel actief in de projecten toe aan de actie 'Steun voor opleiding in de landbouw (demonstratieprojecten) van maatregel 01.

De berekening van de directe loonkosten gebeurt door middel van het standaarduurtarief (SUT). Om het subsidiabel uurtarief te berekenen, wordt de volgende formule toegepast: $\text{uurtarief} = 1,2/100 \times \text{bruto maandloon}$. Alle projectuitvoerders dienen dit systeem te gebruiken.

Waarom?

Deze wijziging heeft als doel de subsidiabele kost voor personeelskosten voor projectuitvoerders en controlerende autoriteiten te vereenvoudigen:

- om de administratieve last voor de projectuitvoerders te verlichten;
- om de werklust voor de administratieve controle op het vlak van loonkosten te verminderen aangezien deze controles complex en tijdrovend zijn;
- om fouten bij de berekening van de loonkost en bij de controle van de loonkost te vermijden, gezien de complexe wetgeving;
- omdat de samenstelling van de loonkost vaak een discussiepunt is;

- om te komen tot een harmonisering met andere beleidsmaatregelen die van toepassing zijn op soortgelijke begunstigden: de methode van het standaard uurtarief wordt ook toegepast in EFRO-projecten en in Interreg-projecten. De methode van het uurtarief wordt ook opgenomen in deze wijziging voor de maatregel ‘EIP-projecten’ (M16).

Elementen uit de “Richtsnoeren betreffende vereenvoudigde kostenopties (SCO’s) – Europese structuur- en investeringsfondsen (ESI-fondsen)”

De methode van het gebruik van het uurtarief staat vermeld in de richtsnoeren onder “3.2. Specifiek geval van uurlonen” met op pagina 21 het voorbeeld van EFRO.

In de richtsnoeren onder 1.6.5 staan de voorwaarden. Specifiek voor Elfpo moeten de managementautoriteiten zorgen voor relevante berekeningen met betrekking tot de vereenvoudigde kostenopties en zorgen voor een verklaring ter bevestiging van de geschiktheid en nauwkeurigheid van de berekeningen. Verder wordt vermeld dat als de managementautoriteit een methode gebruikt die in overeenstemming is vastgesteld met artikel 67, lid 5, onder b), c), d) of e) van de gemeenschappelijke verordening, deze berekeningen niet moeten worden uitgevoerd en evenmin een verklaring moet worden voorgelegd. De toepassing van het standaard uurtarief valt onder b) “conform de voorschriften voor de toepassing van overeenkomstige schalen van eenheidskosten, forfaitaire bedragen en vaste percentages die van toepassing zijn voor beleidsmaatregelen van de Unie voor soortgelijke soorten concrete acties en begunstigden”.

Onderdeel 5.3.1.1. van de richtsnoeren vermeldt dat wanneer een bestaande EU-methode wordt hergebruikt, de managementautoriteit ervoor moet zorgen en met documenten bewijzen:

- “dat de methode in haar geheel wordt hergebruikt (bijvoorbeeld de definitie van directe/indirecte kosten, subsidiabele uitgaven, toepassingsgebied) en niet alleen de resultaten ervan (het percentage van X %)”.

De methode wordt in haar geheel gebruikt. De subsidiabele loonlasten bij demonstratieprojecten zijn dezelfde als bij EFRO, namelijk: brutoloon, vakantiegeld, eindejaarspremie, patronale RSZ-bijdragen na verminderingen, kost woonwerkverkeer, werkgeversbijdrage maaltijdcheques, haard en standplaatsvergoeding, kosten eigen aan werkgever, bijdrage wettelijke arbeidsongevallenverzekering, beheerskosten sociaal secretariaat,... Ook de bewijslast is dezelfde als bij EFRO: registratie van gepresteerde uren in het kader van het project, één loonfiche per jaar, het arbeidscontract,... Ook het maximum standaard uurtarief van 100 euro per uur wordt net als bij EFRO toegepast.

- “dat de methode wordt toegepast op soortgelijke concrete acties en begunstigden”.

EFRO financiert vooral projecten uitgevoerd door consortia van onderzoeks- en kennisinstellingen. De begunstigden van demonstratieprojecten zijn erkende centra voor sensibilisering van meer duurzame landbouw. Dit zijn vzw’s die ervaring moeten aantonen met de organisatie en uitvoering van sensibiliseringsactiviteiten rond onder andere de bevordering van de toepassing van landbouwactiviteiten die een positieve bijdrage leveren aan de milieubescherming, dierenwelzijn, kwaliteitsverbetering,..., het bevorderen van diversificatie, het behoud van biodiversiteit,... Deze centra moeten ook aantonen dat ze alle waarborgen bieden voor een adequate organisatie en planning van dergelijke sensibiliseringsacties. Dit impliceert dat ze daartoe ook de kennis in huis hebben. Het zijn dus op zijn minst kennisinstellingen. Dikwijls zijn ze bovendien ook actief in het

onderzoek of werken ze in het project samen met onderzoekspartners. Het doel van demonstratieprojecten is immers het sensibiliseren van landbouwers voor het toepassen van duurzame methoden die reeds door wetenschappelijk onderzoek of meetbare praktijkervaring bewezen zijn.

Soms worden landbouwers in de demonstratieprojecten betrokken voor het uitvoeren van demonstratieproeven. De methode van het standaard uurtarief zal echter niet toegepast worden om de kosten van landbouwers te berekenen.

De berekening van het standaard uurtarief voor EFRO werd gedaan op basis van lonen van bedienden en niet van arbeiders. Ook voor demonstratieprojecten zijn loonkosten van arbeiders nagenoeg niet van toepassing.

- “dat wordt verwezen naar de methode die in andere beleidsmaatregelen van de Europese Unie wordt gebruikt”.

Er wordt verwezen naar de methode van EFRO. Hetzelfde sjabloon voor tijdsregistratie als gebruikt in EFRO wordt aan de begunstigden bezorgd en hierbij wordt naar EFRO verwezen. De begunstigden van demonstratieprojecten waren ook vragende partij om dezelfde methode toe te passen als de methode gebruikt voor EFRO-projecten.

Op p23 en verder van de richtsnoeren worden de voorwaarden voor het toepassen van standaardschalen van eenheidskosten beschreven en hoe het gesteld is met ‘terugwerkende kracht’ invoering. Onder 5.1 wordt vermeld dat de methode vooraf moet worden beschreven:

- “Het is belangrijk dat aan de begunstigden in het document waarin de voorwaarden voor de steun worden vastgesteld, exact wordt meegedeeld hoe ze de gedeclareerde kosten moeten rechtvaardigen en welke outputs of resultaten ze moeten verwezenlijken. De berekening van de vereenvoudigde kostenopties moet daarom vooraf worden vastgelegd en moet bijvoorbeeld worden opgenomen in de oproep tot het indienen van voorstellen of uiterlijk in het document waarin de voorwaarden voor de steun worden vastgesteld.”

De methode wordt pas gebruikt vanaf de oproep waarin de berekening en de toelichting is opgenomen.

- “De relevante methoden en voorwaarden moeten worden opgenomen in de nationale subsidiabiliteitsvoorschriften die op het programma van toepassing zijn, hetzij op nationaal of regionaal niveau hetzij op programmaniveau.”

De methode en de voorwaarden zijn opgenomen in de handleiding bij het aanvraagformulier waarin de subsidiabiliteitsvoorschriften opgenomen zijn, alsook in het document “Betalingvoorschriften”. Er wordt dus exact uitgelegd hoe de begunstigden de kosten moeten declareren en welke outputs of resultaten ze moeten verwezenlijken: tijdsregistratie, voorleggen loonfiche januari,...

- “Ook betekent dit dat de standaardschalen van eenheidskosten en het percentage of de hoogte van het bedrag (in geval van vaste bedragen), eenmaal vastgesteld, niet meer kunnen worden gewijzigd tijdens of na de uitvoering van een concrete actie om een toename van de kosten of een onderbesteding van de beschikbare begroting te compenseren. Aangezien de vereenvoudigde kostenopties vooraf moeten worden vastgesteld, moet toepassing met terugwerkende kracht

worden vermeden bij concrete acties die al op basis van werkelijke kosten worden uitgevoerd, aangezien dit een grote hoeveelheid werk voor de nationale autoriteiten met zich mee zou brengen om te garanderen dat de begunstigden gelijk worden behandeld.”.

De methode wordt toegepast op zowel de eerste betaling als het saldo van de projecten die geselecteerd zijn uit de oproep waarin de methode is opgenomen. Alle begunstigden moeten de methode op dezelfde manier toepassen. Het indienen van de werkelijke loonkosten is niet mogelijk. Terugwerkende kracht is niet van toepassing.

2. Actie ‘Naschoolse vorming’: uitbreiding met steun voor live-online-opleidingen

Door de corona pandemie is de uitvoering van de actie ‘steun voor opleiding in de landbouw’ van maatregel 01 op het terrein tijdelijk stilgevallen. Bijeenkomsten van groepen zijn tijdens de lockdown ten gevolge van Covid-19 verboden. In de beginfase van de heropstart zijn afstandsregels van toepassing die de organisatie van opleidingen bemoeilijken. Er is geen zicht op hoelang de afstandsregels van toepassing zullen blijven.

De verbintenisvoorwaarden van de actie ‘naschoolse vorming’ worden uitgebreid met de mogelijkheid tot steun voor opleidingen die geheel of gedeeltelijk via internet aangeboden worden via een live-communicatievorm zoals videoconferentie. De kosten voor het aanbieden van online opleidingen maakt onderdeel uit van de forfaitaire subsidie. De online lessen worden ingedeeld als theoretische lessen, aangezien er aan de cursisten geen fysiek oefenmateriaal ter beschikking gesteld wordt. Er is geen aanpassing nodig van de forfaitaire steun voor live-internet-opleidingen. De kosten van het wegvallen van de huur, het klaarzetten van lokalen en de verplaatsingen van de lesgever worden volledig vervangen door de extra personeelskosten voor de inrichting van de online opleiding en de kosten verbonden aan het gebruik van de nodige software. Om privacy redenen eisen wij dat er gewerkt wordt met voorafgaande registratie door de deelnemers en het aanleveren van een login en paswoord. Bij grotere groepen is naast de lesgever een tweede personeelslid nodig ter ondersteuning (testen van de software, versturen van link en inloggegevens, tijdig openzetten van de online opleiding, modereren, vragen doorspelen, technische problemen verhelpen tijdens opleiding...). Achteraf is extra opvolging en rapportering nodig in vergelijking tot de fysieke opleiding. De online opleiding komt daardoor duurder uit per lesuur. Daarom behouden we dezelfde forfaitaire subsidie als bij een fysieke opleiding.

Met de wijziging wordt de mogelijkheid gecreëerd om de opleidingen van de maatregel online aan te bieden waar mogelijk. Dit geldt voor alle opleidingstypes behalve de stages. Van zodra de Covid 19 beperkingen voor de stages wegvallen, zullen de stages ingehaald worden omdat die voor de meesten verplicht zijn in het kader van de startersopleiding.

De online-opleidingen moeten aan alle voorwaarden blijven voldoen waaraan de contactopleidingen moeten voldoen, met het enige verschil dat de deelnemers niet fysiek aanwezig zijn, maar van op afstand de opleiding volgen.

Het steunen van online opleidingen wordt mogelijk voor opleidingen die doorgaan vanaf 28 april 2020, dus na de start van Covid 19, en blijft mogelijk na Covid 19. De online opleidingen vervangen aanvankelijk fysieke opleidingen die omwille van COVID-19 wegvallen. Het kan gaan om opleidingen die omwille van Covid 19 niet kunnen doorgaan of onderbroken werden, en die online (verder) georganiseerd worden. Hierdoor kunnen opleidingen uit de lopende jaarprogramma's 2020 (i.e.

jaarprogramma's geselecteerd uit de oproep van eind 2019) die ten gevolge van de hinder door de Coronacrisis niet konden doorgaan, alsnog georganiseerd worden. Bij nieuwe toekomstige oproepen zal de mogelijkheid tot het organiseren van online-opleidingen mogelijk blijven.

1.1.1.1.2. Verwachte effecten van de verandering in indicatoren

1. Actie 'demonstratieprojecten': toepassing van VKO voor personeelskosten

De wijziging heeft enkel tot gevolg dat de administratieve lasten zullen verlichten. De begunstigen waren zelf vragende partij voor harmonisering met andere projectsubsidies. De loonkost behelst slechts een deel van de totale projectkost. Naast personeelskosten zijn ook werkingskosten, investeringskosten en externe prestaties subsidiabel. Aangezien het gaat om een louter administratieve wijziging van enkel de personeelskosten zijn er geen grote effecten op het inzetten van de maatregel door begunstigen of het aantal projecten te verwachten. De wijziging heeft evenmin een effect op de vooropgestelde doelstellingen.

2. Actie 'Naschoolse vorming': uitbreiding met steun voor live-online-opleidingen

Door de maatregelen van de overheid ingesteld door de Covid 19 pandemie zijn de fysieke opleidingen, die de basis zijn van de actie 'Naschoolse vorming' in maatregel 01, niet meer mogelijk. Met de wijziging wordt tijdens de lockdown het organiseren van opleidingen opnieuw mogelijk gemaakt. Tijdens de heropstart van verplaatsingen na de lockdown bieden de online opleidingen een alternatief voor opleidingen waar het naleven van de afstandsregels moeilijk te realiseren is.

De introductie van het online leren voor landbouwers is tegelijk een belangrijke stap naar de introductie van nieuwe leervormen in de landbouw in Vlaanderen in de toekomst.

Er wordt verwacht dat de online opleidingen een alternatief zijn voor van contactopleidingen die door en ten gevolge van de corona maatregelen niet kunnen doorgaan. De impact op het aantal opleidingen en de financiële impact op de uitgaven binnen maatregel 1 zullen nihil zijn. Ook na de corona maatregelen zal sprake zijn van een vervangingseffect.

1.1.1.1.3. Effect van de verandering op indicatoren

1. Actie 'demonstratieprojecten': toepassing van VKO voor personeelskosten

Geen. Aangezien het gaat om een louter administratieve wijziging van enkel de personeelskosten zijn er geen grote effecten op het inzetten van de maatregel door begunstigen of het aantal projecten te verwachten. De wijziging heeft evenmin een effect op de vooropgestelde doelstellingen.

2. Actie 'Naschoolse vorming': uitbreiding met steun voor live-online-opleidingen

De wijziging voert een extra leervorm in voor het aanbrenge van hetzelfde aanbod, ter gedeeltelijke vervanging van door Covid 19 geannuleerde fysieke opleidingen. Verwacht wordt dat een aantal opleidingen niet binnen het geselecteerde programma zullen kunnen uitgevoerd worden. De vrijkomende middelen zullen aangewend worden voor de organisatie van een nieuwe oproep van eind 2020 voor de indiening van een jaarprogramma 2021. Bijgevolge dienen de indicatoren niet te worden gewijzigd.

1.1.1.1.4. Relatie tussen de verandering en de partnerschapsovereenkomst

Geen.

1.1.1.2. M04 - actie steun aan investeringen op het landbouwbedrijf: uitbreiding subsidiabele kosten met bepaalde immateriële investeringen conform art. 45 lid 2d n.a.v. COVID-19-crisis

1.1.1.2.1. Redenen en/of uitvoeringsproblemen die ten grondslag liggen aan de wijziging

Door de COVID-19 crisis is er een stijgende interesse is van consumenten om aankopen te doen via de korte keten. Voor land- en tuinbouwers is dit een opportuniteit binnen hun bedrijfsvoering omdat ze hierin zelf de rol van prijzsetter kunnen opnemen. We willen land- en tuinbouwbedrijven de kans bieden en ondersteunen om in te zetten op de korte keten. Materiële investeringen in korte keten verkoop zijn reeds subsidiabel. Digitalisering speelt een steeds belangrijkere rol in de vermarkting, zoals de korte keten. Met de Corona-crisis is deze digitale nood sterk toegenomen. Door meer aandacht te hebben voor digitaliteit kunnen land- en tuinbouwers nog beter inspelen op de verwachtingen van de consument vandaag. Artikel 45 lid 2d van de Verordening (EU) nr. 1305/2013 laat toe ook steun te geven voor de volgende immateriële investeringen: verwerving of ontwikkeling van computersoftware. We breiden de actie 'steun aan investeringen op het landbouwbedrijf' onder maatregel M04 uit met de mogelijkheid om steun te geven voor deze immateriële investeringen. Dit biedt de mogelijkheid om bijvoorbeeld de uitbouw van online verkoopkanalen en toepassingen voor voorraadbeheer in kader van de korte keten te ondersteunen. De subsidiabele kosten in het programmadocument voor de actie 'steun aan investeringen op het landbouwbedrijf' onder maatregel M04 worden uitgebreid met immateriële vaste activa conform art. 45 lid 2d van Verordening (EU) nr. 1305/2013.

1.1.1.2.2. Verwachte effecten van de verandering in indicatoren

Het voorzien in steun voor de hierboven vermelde immateriële investeringen bevordert de diversificatie van landbouwactiviteiten op een land- en tuinbouwbedrijf. Deze wijziging zal mee bijdragen aan de steuncategorie 'Investerings gericht op het uitoefenen van activiteiten met betrekking tot landbouwverbreiding (30% subsidie)' die in de Vlaamse regelgeving is voorzien. Deze steuncategorie

draagt bij aan focusgebied 2A ‘verbeteren van de economische resultaten van de landbouwbedrijven en het faciliteren van de herstructurering en modernisering van landbouwbedrijven’.

1.1.1.2.3. Effect van de verandering op indicatoren

De wijziging draagt bij tot het realiseren van de vooropgestelde indicatoren. Het effect van deze wijziging op de betrokken indicatoren is verwaarloosbaar vanwege het zeer beperkte aandeel van de subsidiabele kost voor immateriële vaste activa in vergelijking tot materiële activa binnen focusgebied 2A van maatregel M04.

1.1.1.2.4. Relatie tussen de verandering en de partnerschapsovereenkomst

Geen.

1.1.1.3. M16 - actie 'EIP operationele groepen: toepassen VKO voor personeelskosten

1.1.1.3.1. Redenen en/of uitvoeringsproblemen die ten grondslag liggen aan de wijziging

Wijziging

De wijziging voegt het gebruik van vereenvoudigde kosten voor de berekening van de loonkosten van personeel actief in de projecten toe aan de actie ‘Steun voor de oprichting en werking van EIP operationele groepen’ van maatregel 16.

De berekening van de directe loonkosten gebeurt door middel van het standaarduurtarief (SUT). Om het subsidiabel uurtarief te berekenen, wordt de volgende formule toegepast: $\text{uurtarief} = 1,2/100 \times \text{bruto maandloon}$. Alle projectuitvoerders dienen dit systeem te gebruiken.

Waarom?

Deze wijziging heeft als doel de subsidiabele kost voor personeelskosten voor projectuitvoerders en controlerende autoriteiten te vereenvoudigen:

- om de administratieve last voor de projectuitvoerders te verlichten;
- om de werklast voor de administratieve controle op het vlak van loonkosten te verminderen aangezien deze controles complex en tijdrovend zijn;
- om fouten bij de berekening van de loonkost en bij de controle van de loonkost te vermijden, gezien de complexe wetgeving;

- omdat de samenstelling van de loonkost vaak een discussiepunt is;
- om te komen tot een harmonisering met andere beleidsmaatregelen die van toepassing zijn op soortgelijke begunstigden. De methode van het standaard uurtarief wordt ook toegepast in EFRO-projecten en in Interreg-projecten. Dezelfde methode wordt via deze wijziging ook ingevoerd voor de PDPO-maatregel ‘demonstratieprojecten’ (M01).

Elementen uit de “Richtsnoeren betreffende vereenvoudigde kostenopties (SCO’s) – Europese structuur- en investeringsfondsen (ESI-fondsen)”

De methode van het gebruik van het uurtarief staat vermeld in de richtsnoeren onder “3.2. Specifiek geval van uurlonen” met op pagina 21 het voorbeeld van EFRO.

In de richtsnoeren onder 1.6.5 staan de voorwaarden. Specifiek voor Elfpo moeten de managementautoriteiten zorgen voor relevante berekeningen met betrekking tot de vereenvoudigde kostenopties en zorgen voor een verklaring ter bevestiging van de geschiktheid en nauwkeurigheid van de berekeningen. Verder wordt vermeld dat als de managementautoriteit een methode gebruikt die in overeenstemming is vastgesteld met artikel 67, lid 5, onder b), c), d) of e) van de gemeenschappelijke verordening, deze berekeningen niet moeten worden uitgevoerd en evenmin een verklaring moet worden voorgelegd. De toepassing van het standaard uurtarief valt onder b) “conform de voorschriften voor de toepassing van overeenkomstige schalen van eenheidskosten, forfaitaire bedragen en vaste percentages die van toepassing zijn voor beleidsmaatregelen van de Unie voor soortgelijke soorten concrete acties en begunstigden”.

Onderdeel 5.3.1.1. van de richtsnoeren vermeldt dat wanneer een bestaande EU-methode wordt hergebruikt, de managementautoriteit ervoor moet zorgen en met documenten bewijzen:

- “dat de methode in haar geheel wordt hergebruikt (bijvoorbeeld de definitie van directe/indirecte kosten, subsidiabele uitgaven, toepassingsgebied) en niet alleen de resultaten ervan (het percentage van X %)”.

De methode wordt in haar geheel gebruikt. De subsidiabele loonlasten bij EIP-projecten zijn dezelfde als bij EFRO, namelijk: brutoloon, vakantiegeld, eindejaarspremie, patronale RSZ-bijdragen na verminderingen, kost woonwerkverkeer, werkgeversbijdrage maaltijdcheques, haard en standplaatsvergoeding, kosten eigen aan werkgever, bijdrage wettelijke arbeidsongevallenverzekering, beheerskosten sociaal secretariaat,... Ook de bewijslast is dezelfde als bij EFRO: registratie van gepresteerde uren in het kader van het project, één loonfiche per jaar, het arbeidscontract,... Ook het maximum standaard uurtarief van 100 euro per uur wordt net als bij EFRO toegepast.

- “dat de methode wordt toegepast op soortgelijke concrete acties en begunstigden”.

EFRO financiert vooral projecten uitgevoerd door consortia van onderzoeks- en kennisinstellingen. De voorwaarde voor een EIP-project is dat er in de operationele groep minstens onderzoekers en landbouwers betrokken zijn. De begunstigden van EIP-projecten zijn dus de leden van de operationele groep en voornamelijk onderzoeks- en kennisinstellingen (vaak dezelfde als in de maatregel ‘demonstratieprojecten’); zij vormen de hoofdmoot van de operationele groep. Deze worden aangevuld met landbouwers en andere actoren (bv. toeleveranciers) die een meerwaarde bieden bij de ontwikkeling van een innovatieve oplossing voor een bepaald probleem of kans in de

landbouwsector. Het gaat over projecten rond interactieve innovatie. Dit impliceert dat landbouwers en andere actoren ook de kennis in huis moeten hebben. Zij zijn in de projecten dus kennisleveranciers. De betrokken landbouwers zullen echter niet vergoed worden op basis van het standaard uurtarief, aangezien zij geen loonfiches kunnen voorleggen. Zij worden via een schuldvordering vergoed voor de tijd die ze besteden aan het project en in verhouding tot hun taken in het project. Maar deze vergoeding voor landbouwers is heel klein in verhouding tot de totale kost van de projecten.

De berekening van het standaard uurtarief voor EFRO werd gedaan op basis van lonen van bedienden en niet van arbeiders. Ook voor EIP-projecten zijn loonkosten van arbeiders nagenoeg niet van toepassing.

De methode van het SUT zal toegepast worden voor alle begunstigden van de EIP-projecten met uitzondering van de landbouwers.

- “dat wordt verwezen naar de methode die in andere beleidsmaatregelen van de Europese Unie wordt gebruikt”.

Er wordt verwezen naar de methode van EFRO. Hetzelfde sjabloon voor tijdsregistratie als gebruikt in EFRO wordt aan de begunstigden bezorgd en hierbij wordt naar EFRO verwezen. De begunstigden van EIP-projecten waren ook vragende partij om dezelfde methode toe te passen als de methode gebruikt voor EFRO-projecten.

Op p23 en verder van de richtsnoeren worden de voorwaarden voor het toepassen van standaardschalen van eenheidskosten beschreven en hoe het gesteld is met ‘terugwerkende kracht’ invoering. Onder 5.1 wordt vermeld dat de methode vooraf moet worden beschreven:

- “Het is belangrijk dat aan de begunstigden in het document waarin de voorwaarden voor de steun worden vastgesteld, exact wordt meegedeeld hoe ze de gedeclareerde kosten moeten rechtvaardigen en welke outputs of resultaten ze moeten verwezenlijken. De berekening van de vereenvoudigde kostenopties moet daarom vooraf worden vastgelegd en moet bijvoorbeeld worden opgenomen in de oproep tot het indienen van voorstellen of uiterlijk in het document waarin de voorwaarden voor de steun worden vastgesteld.”

De methode wordt pas gebruikt vanaf de oproep waarin de berekening en de toelichting is opgenomen.

- “De relevante methoden en voorwaarden moeten worden opgenomen in de nationale subsidiabiliteitsvoorschriften die op het programma van toepassing zijn, hetzij op nationaal of regionaal niveau hetzij op programmaniveau.”

De methode en de voorwaarden zijn opgenomen in de handleiding bij het aanvraagformulier waarin de subsidiabiliteitsvoorschriften opgenomen zijn, alsook in het document “Betalingsvoorschriften”. Er wordt dus exact uitgelegd hoe de begunstigden de kosten moeten declareren en welke outputs of resultaten ze moeten verwezenlijken: tijdsregistratie, voorleggen loonfiche januari,...

- “Ook betekent dit dat de standaardschalen van eenheidskosten en het percentage of de hoogte van het bedrag (in geval van vaste bedragen), eenmaal vastgesteld, niet meer kunnen worden gewijzigd tijdens of na de uitvoering van een concrete actie om een toename van de kosten of een onderbesteding van de beschikbare begroting te compenseren. Aangezien de vereenvoudigde kostenopties vooraf moeten worden vastgesteld, moet toepassing met terugwerkende kracht worden vermeden bij concrete acties die al op basis van werkelijke kosten worden uitgevoerd, aangezien dit een grote hoeveelheid werk voor de nationale autoriteiten met zich mee zou brengen om te garanderen dat de begunstigden gelijk worden behandeld.”:

De methode wordt toegepast op zowel de eerste betaling als het saldo van de projecten die geselecteerd zijn uit de oproep waarin de methode is opgenomen. Alle begunstigden moeten de methode op dezelfde manier toepassen. Het indienen van de werkelijke loonkosten is niet mogelijk. Terugwerkende kracht is niet van toepassing.

1.1.1.3.2. Verwachte effecten van de verandering in indicatoren

De wijziging heeft enkel tot gevolg dat de administratieve lasten zullen verlichten. De begunstigden waren zelf vragende partij voor harmonisering met andere projectsubsidies. De loonkost behelst slechts een deel van de totale projectkost. Naast personeelskosten zijn ook werkingskosten en externe prestaties subsidiabel. Aangezien het gaat om een louter administratieve wijziging van enkel de personeelskosten zijn er geen grote effecten op het inzetten van de maatregel door begunstigden of het aantal projecten te verwachten. De wijziging heeft evenmin een effect op de vooropgestelde doelstellingen.

1.1.1.3.3. Effect van de verandering op indicatoren

Geen. Aangezien het gaat om een louter administratieve wijziging van enkel de personeelskosten zijn er geen grote effecten op het inzetten van de maatregel door begunstigden of het aantal projecten te verwachten. De wijziging heeft evenmin een effect op de vooropgestelde doelstellingen.

1.1.1.3.4. Relatie tussen de verandering en de partnerschapsovereenkomst

Geen

1.1.1.4. M19 - steun voor de plaatselijke ontwikkeling in het kader van Leader: aanpassing uiterste selectiedatum

1.1.1.4.1. Redenen en/of uitvoeringsproblemen die ten grondslag liggen aan de wijziging

In het huidige programmadocument is in maatregel M19 een uiterste datum vastgelegd waarvoor projecten die kaderen in de uitvoering van de Lokale Ontwikkelingsstrategieën geselecteerd kunnen worden. Deze datum is 31 december 2020 en houdt dus in dat er voor deze maatregel geen oproepen en selecties kunnen plaatsvinden in 2021. Volgens de huidige Europese GLB-verordeningen is het echter ook toegelaten om binnen het huidige ELFPO na 2020 nieuwe verbintenissen aan te gaan.

In het huidige programmadocument zijn deze beperkingen als volgt geformuleerd:

- Binnen actie 19.3 – Samenwerkingsprojecten (LEADER):
  - onder 8.2.11.3.2.11 Informatie die specifiek is voor de concrete actie: ‘In het kader van de uitvoering van de actie 'samenwerkingsprojecten (LEADER)' wordt de procedure door de beheersdienst opgestart in de eerste helft van 2016 (zijnde ten vroegste 1 jaar na de selectie van de PG's) en blijft open tot het budget uitgeput is en uiterlijk tot *30 september 2020*. (...) Deze adviezen worden aan de Vlaamse minister van Plattelandsbeleid bezorgd, die het project uiteindelijk goed- of afkeurt. De laatste selectie zal gebeuren ten laatste op *31 december 2020*.’
- Binnen actie 19.2 – Steun voor de uitvoering van concrete acties in het kader van de lokale ontwikkelingsstrategieën
  - onder 8.2.11.3.3.1 Beschrijving van de aard van de concrete acties: ‘De laatste selectie van projecten in uitvoering van de ontwikkelingsstrategieën zal gebeuren ten laatste op *31 december 2020*.’

Voor maatregel 19 zullen tegen 31 december 2020 nog niet alle middelen die in het financieel plan van PDPO III voorzien werden, zijn toegewezen. Er is binnen deze maatregel dus nog financiële ruimte om verdere selecties uit te voeren in 2021 onder voorbehoud dat deze projecten worden uitbetaald tegen eind 2023 met inachtneming van de N+3 regeling voor het programma.

Daarom stellen we de volgende wijzigingen voor in het programmadocument:

- Actie 19.3:
  - onder 8.2.11.3.2.11 Informatie die specifiek is voor de concrete actie: ‘In het kader van de uitvoering van de maatregel 'samenwerkingsprojecten (LEADER)' wordt de procedure door de beheersdienst opgestart in de eerste helft van 2016 (zijnde ten vroegste 1 jaar na de selectie van de PG's) en blijft open tot het budget uitgeput is en uiterlijk tot **30 september 2021**. (...) Deze adviezen worden aan de Vlaamse minister van Plattelandsbeleid bezorgd, die het project uiteindelijk goed- of afkeurt. De laatste selectie zal gebeuren ten laatste op **31 december 2021**.’
- Actie 19.2:
  - onder 8.2.11.3.3.1 Beschrijving van de aard van de concrete acties: ‘De laatste selectie van projecten in uitvoering van de ontwikkelingsstrategieën zal gebeuren ten laatste op **31 december 2021**.’

1.1.1.4.2. Verwachte effecten van de verandering in indicatoren

De aanpassing van de uiterste datum voor selecties geeft de mogelijkheid om ook in 2021 projecten te selecteren en bijgevolg het PDPO III programma verder uit te voeren met de nog niet benutte beschikbare budgetten van het huidige financiële plan.

De verschuiving van de einddatum leidt dus tot een efficiënte benutting van de nog niet bestede middelen en zal ervoor zorgen dat de voorziene uitvoeringsgraad van de Lokale Ontwikkelingsstrategieën gerealiseerd kan worden.

1.1.1.4.3. Effect van de verandering op indicatoren

De wijziging van de einddatum gaat niet gepaard met een budgetverhoging. Door de wijziging wordt het mogelijk gemaakt om het voorziene budget volledig toe te wijzen en te besteden binnen de huidige programmaperiode. Veranderingen aan de indicatoren en streefwaarden zijn dus niet van toepassing. De wijziging zal er voor zorgen dat door de efficiëntere benutting van de beschikbare middelen de indicatoren en streefwaarden behaald kunnen worden. De geselecteerde projecten zullen ten laatste een eindbetaling ontvangen op 31 december 2023.

1.1.1.4.4. Relatie tussen de verandering en de partnerschapsovereenkomst

Geen.